

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

κατον και πικυτων αριθμοειμεν χρόνον
'Εδρα μας η πόλις η των Παρθενώνων.

Είκοσι κι' επτά Φλεβάρη
κι' όλα γίνονται κουβάρι.

'Εξοδος Καρνάβολου μετά βοής και δάλλου.

ώγω λοιπόν και παραϊτώ των 'Αθηνών τὸ χῶμα
μάτος με τὴν σκόνῃ του, χορτάτος ἀπὸ βρῶμα.

ἀπέμψετε με με φωνάτε, με τρώμπατε, με φυσούνατε,
'Εμπρός ἢ πλάσις τῶν Ρωμηῶν ἄς παρελάσῃ πάσα,
ἀίσετε σάν ἤρωες πολεμικαῖς μουτσούνας
'Αποκρηάτικα σπαθιά νά κοψετε τὰ πράσσα.

ὁ Κομητάτα σήμερα δουλεύουν με μανία,
πρῶτο μες 'στὴ Βουλγαριὰ γιὰ τὴν Μακεδονία,
δεύτερο μες 'στοὺς Ρωμηούς γιὰ τὸ μασκαραλῆκι,
τὸ πρῶτον ἡ ταπεινωσις, 'στὸ δεύτερον ἡ νίκη.

ὡς χαιρετῶ, σὰς προσκυνῶ, και τοῦ λοιποῦ σὰς κάνω
μυθούλους και θεράποντας τοῦ κρατιοῦ μου θρόνου,
κεῖνά σὰς ἐμοίρασα και με τὸ παραπάνω
ἐκεῖνοι ποῦ δὲν 'πῆρανε θά πάρουνε τοῦ χρόνου.
τοὺς μασκαράδες ἀμοιβῆ και στέφανος ἀνήκει,
καὶ τὰ μασκαραλῆμα σας πρέπει μασκαραλῆκι.

Τρελλοχορὸς τοῦ Φαδουλιῆ ἀποκρηάτικος πολὺ.

Χαρήτε τοῦτον τὸν καιρὸ
κι' ἐμπᾶτε μέσα 'στὸ χορὸ
νά ψάλλωμε σάν πρῶτα,
στεφανομῆνοι μιά χαρὰ
με μαρρολόφυλλα χλωρὰ
και κόκκινα καρτά.

ἐμπρός, βαρετέ τὰ βρολιά, βαρετέ τὰ λαγοῦτα,
ἄς πάη τὸ καληράμπλο στὰ Καρνάβαλια τοῦτα.

'Ετος χίλια κι' ὀκτακόσα κι' ἐνενηντα σὺν ἐννιά,
νέοι πόλεμοι λυσσώδεις μες 'στὸν ψεύτη τὸν ντυνιμᾶ

Πούτος ἐξακόδα και πενήντα τρεῖ,
ζῆλος μασκαράδων και φιλοπατρία.

'Στὴ γῆ, ποῦ πάντα μπόλιχη μὰς βγάει καβαλίνα,
χορεῖτε κι' ὁ Καρνάβαλος με τὴν Καρνάβαλίνα.

Χορεῖτε, μωρὸ παιδιὰ, χωρὶς πικρὸ μαρᾶκι,
κι' ὁ πλούσιος Καρνάβαλος βραβεία μὰς μοιράζει.

Μὲ σακαράκια Στρατηγῶδ και μούτσουνο ποζάτο
ἐλάτε νά περάσωμε κι' ἀπὸ τὸ Κομητάτο.

Κι' οἱ Πρόεδροι τῶρα μὰς κυττοδν ἀπὸ 'ψηλὴ ταράτσα
και μακαρίζουν τῶν Ρωμηῶν τὴν μασκαραμένα ράτσα.

'Ανάθεμά σε πόλεμο και τοῦ πολέμου φρίχη,
ποῦ δύο χρόνια 'πέρασαν χωρὶς μασκαραλῆκι.

'Ανάθεμά σε πόλεμο με τῆς πολλαῖς τῆς ζάλας,
ποῦ 'κούρασε τὰ πόδια μας μ' ἐκεῖναίς τῆς φευγάλας.

Ποῦ 'κούρασε τὰ πόδια μας γιὰ κάμποσο καιρὸ
και δύναμι δὲν εἶχανε νά σύρουν τὸν χορὸ.

'Ανάθεμα 'στὸν πόλεμο κι' ἄς πάη νά κουρευέται,
με τοὺς νταῆδες τοὺς Ρωμηούς και τοῦτος μασκαρευέται.

'Αδίκως δὲν 'γλεντούσαμε και τὸν καιρὸ μας 'χάναμε,
πηδᾶτε, και τὸν πόλεμο Καρνάβαλο τὸν κάναμε.

Και τῶρα με Παληάταικο μπουλοῦκι και φουσατό
διαβαίνει καμαρώνοντας ἀπὸ τὸ Κομητάτο.

'Οπ! ἐπ! νταῆδες φτερωτοί,
περὶφ και ρίχνει κομφετί,
μὰς ρίχνει και γιὰ βρολία
ρεβίθια και φασόλια.

